

Rozdziały 13 – 15

Rozdział 13

Ich habe Hunger.

Jestem głodny (m)\Jestem głodna (f).

Ich habe Hunger. To znaczy: Jestem głodna.

Ich habe Durst.

Jestem spragniony. (m) / Jestem spragniona. (f)

Ich habe Hunger und Durst.
Jestem głodna i spragniona.

Ich habe Lust auf ...

Mam ochotę na...

PRZYKŁAD

Ich habe Lust auf Bratwurst.

Mam ochotę na bratwurst.

Wskazówka!

„Ich habe Lust auf...” jest nieformalnym zwrotem używanym do wyrażenia ochoty na określone jedzenie lub picie.

Ich habe Lust auf Bratwurst. (Mam ochotę na bratwurst.)

Ich habe Lust auf Pizza. (Mam ochotę na pizzę.)

Co znaczy „Ich habe Lust auf...”? Mam ochotę na...

Ich habe Hunger.

Jestem głodny (m)\nJestem głodna (f).

Ich habe Lust auf Bratwurst.

Mam ochotę na bratwurst.

Ich habe Durst. Ich habe Lust auf Apfelschorle.

Jestem spragniona. Mam ochotę na apfelschorle.

Hast du Durst?

Czy ty jesteś spragniona?

PRZYKŁAD

Hast du Durst? – Ja, ich habe Lust auf Apfelschorle.

Czy jesteś spragniona? – Tak, mam ochotę na apfelschorle.

Hast du Hunger?

Jesteś głodna?

PRZYKŁAD

Hast du Hunger? – Nein, aber ich habe Durst.

Czy ty jesteś głodna? – Nie, ale jestem spragniona.

Ich habe Durst. Hast du auch Durst?

Jestem spragniona. Czy ty również jesteś spragniony?

Ich habe Hunger.

Hast du Hunger? Jesteś głodna?

Poniżej jeszcze raz przyjrzyjmy się naszym czterem nowym wyrażeniom , a następnie wysłuchajmy dialogu pomiędzy Emilem i Heidi.

Ich habe Hunger. (Jestem głodna.)

Ich habe Durst. (Jestem spragniona.)

Ich habe Lust auf... (Mam ochotę na...)

Hast du Hunger/Durst? (Czy jesteś głodny/spragniony?)

Emil

Hallo Heidi! Na, wie gehts?

Heidi

Ach, mir gehts schlecht. Ich habe total !

Emil

Ich habe auch ein bisschen Hunger ... Pizza.

Heidi

Oh ja, Pizza! auch ? Ich habe Lust auf Apfelschorle.

Emil

Ja, super! Ich liebe Apfelschorle.

Czasownik „haben” w liczbie pojedynczej

Poznaj różne formy „haben” (mieć) dla „ich”, „du”, „er”, „sie”, „es”

Willkommen! (Witaj!)

Dzisiaj zaczniemy poznawać **czasownik nieregularny „haben”** (mieć).

Znasz już kilka jego form:

Ich **habe** Hunger. (Jestem głodna.)

Hast du Lust auf Pizza? (Czy masz ochotę na pizzę?)

Ich **habe** Hunger.

W tym zdaniu występuje czasownik „haben”.

Wskazówka!

„Haben” (mieć) występuje w wielu popularnych zwrotach:

Ich **habe Hunger.** (Dosłownie: **Mam głód.**)

Ich **habe Durst.** (Dosłownie: **Mam pragnienie.**)

Ich **habe Lust** auf... (**Mam ochotę** na...)

Znajomość tych wyrażení jest kluczowa, jeśli chcemy mówić jak rodowici Niemcy!

ich habe

ja mam

PRZYKŁAD

Ich habe Hunger.

Jestem głodny (m)\Jestem głodna (f).

du hast

ty masz

PRZYKŁAD

Hast du Hunger?

Jesteś głodna?

Hast du Durst?

Zaimkowi „du” odpowiada „hast”.

Ich habe Durst.

Du hast Durst.

Hast du Lust auf Kaffee?

Czy masz ochotę na kawę?

er/sie/es hat

on/ona/ono ma

PRZYKŁAD

Sie hat Hunger. Sie hat Lust auf Torte.

Ona jest głodna. Ona ma ochotę na ciasto.

Oto wskazówka gramatyczna!

Jeszcze raz przyjrzyjmy się trzem formom „haben”.

Zwróć uwagę, że w „hast” i „hat” nie występuje „b”!

Zaimek	Formy „haben”	Przykład
ich	habe	Ich habe Durst.
du	hast	Du hast Durst.
er/sie/es	hat	Sie hat Durst.

Sie hat Hunger.

Ona jest głodna.

Ich habe Hunger.

Du hast Hunger.

Er/Sie/Es hat Hunger.

Hast du Lust auf Bratwurst? On mówi: Czy masz ochotę na bratwursta?

Ich habe Hunger. Hast du auch Hunger?

Jestem głodna. Czy ty też jesteś głodna?

Hat sie Durst?

Czy ona jest spragniona?

Ich **habe** Lust auf Kaffee.

Mam ochotę na kawę.

Hast du Lust auf Schokolade?

Czy masz ochotę na czekoladę?

Wyrażanie ochoty na coś

Powiedz komuś, że chcesz coś zjeść lub wypić

Ich habe Bock auf Eis.

Mam ochotę na lody.

Mam ochotę na lody.

„Ich habe **Bock auf Eis**” wyraża **pragnienie** lub **ochotę** na lody.

Ich habe Bock auf Kuchen.

Mam ochotę na ciasto.

„**Ich habe Bock auf...**” to bardziej **kolokwialny** sposób powiedzenia „Ich habe Lust auf.

Wskazówka!

„**Bock**” to samiec kozy, ale „**Bock haben**” nie ma nic wspólnego z „posiadaniem kozy”.

To bardziej **kolokwialny** sposób powiedzenia „mam na coś ochotę” lub „mam na coś chęć”.

Ich habe **Bock auf** Schokolade.

Mam ochotę na czekoladę.

Ich habe **Bock auf** Party!

Mam ochotę na imprezę!

Hast du auch Bock auf Schokolade?

Czy ty też masz ochotę na czekoladę?

Hast du auch Bock auf Pizza?

Czy ty też masz ochotę na pizzę?

Słowo „**Bock**” powstało z „bokh”, kiedyś oznaczającego „głód”, obecnie wyrażającego entuzjazm lub pragnienie.

Hast du auch Bock auf Schokolade?

Czy ty też masz ochotę na czekoladę?

Mówiąc „**Hast du auch Bock auf ...?**”, pytamy o czyjąś ochotę na zajęcia, jedzenie lub napój.

Au ja!

Och, tak!

Hast du Bock auf Pizza? – Au ja!

Kiedy ktoś pyta „**Hast du Bock auf...?**”, można odpowiedzieć za pomocą „**Au ja!**”.

Au ja!

Och, tak!

Kiedy odpowiadasz „**Au ja!**” na „Hast du Bock auf...?”, oznacza, że masz na **coś wielką ochotę!**

Ne, null Bock.

Nie, nie mam ochoty.

Nie, nie mam ochoty.

„**Ne, null Bock**” w odpowiedzi na „Hast du Bock auf...?” oznacza, że **zupełnie nie masz na coś ochoty.**

Ja, voll Bock!

Tak, chętnie!

Ne, null Bock.

Nie, nie mam ochoty.

Wyrażenie „**null Bock**” oznacza, że **zupełnie nie masz na coś ochoty.**

Wskazówka!

Zwrot „**null Bock**” oznacza, że **zupełnie nie masz** na coś ochoty, a „**voll Bock**” oznacza, że **masz na coś wielką** ochotę.

Ja, voll Bock!

Tak, chętnie!

Ne, null Bock.

Nie, nie mam ochoty.

voll Bock Mam na to wielką ochotę.

null Bock Nie mam na to zupełnie ochoty.

Zwrot „**voll Bock**” jest pozytywny i wyrażający chęć, a „**null Bock**” jest negatywny i wyrażający brak chęci.

Ich hab voll Bock auf Bier.

Mam wielką ochotę na piwo.

W podanych zdaniach „**hab**” to **kolokwialny** skrót od czasownika „**habe**”.

Ne, null Bock.

Nie, nie mam na to ochoty.

Aby wyrazić, że nie masz zupełnie ochoty na robienie czegoś, użyj „**Ne, null Bock**”.

Rozwijanie biegłości językowej

Powiedz komuś, co masz ochotę zjeść lub wypić

Hast du Lust auf Pizza?

Masz ochotę na pizzę?

Zwrotu „**Hast du Lust auf ...?**” używamy, żeby zapytać, czy ktoś ma ochotę na aktywność lub jedzenie.

Hast du Lust auf Pizza? Ja, ich habe Lust auf Pizza.

Hast du Bock auf Pizza? Ja, ich habe Bock auf Pizza.

„**Ich habe Bock auf...**” jest mniej formalne niż „**Ich habe Lust auf...**”.

Ich hab' voll Bock auf Pommes.

Mam wielką ochotę na frytki.

Wyrażenie „**voll Bock auf**” oznacza, że **masz wielką ochotę** na „Pommes”.

Ne, null Bock. brak motywacji lub entuzjazmu

Ja, voll Bock. mnóstwo motywacji lub entuzjazmu

Ich habe voll Bock auf Schokolade.

Mam wielką ochotę na czekoladę.

Zwrot „**voll Bock**” oznacza, że masz wielką ochotę na czekoladę, a „**null Bock**” wyraża przeciwieństwo.

null

Zwrot „**null Bock**” oznacza „brak ochoty” lub „motywacji”

Wir haben voll **Bock auf** Pizza.

Mamy wielką ochotę na pizzę.

Zwrot „**voll Bock auf Pizza haben**” oznacza, że bardzo cieszysz się, bo będziesz jeść pizzę!

Stosowanie zaimka wskazującego „das”

Naucz się używać „das” w stosunku do rzeczy, których nazwy nie są Ci znane

Was ist das?

Co to jest?

Wskazówka!

Wiemy już, że „**das**” jest rodzajnikiem określonym **rodzaju nijakiego**.

Jednak „**das**” znaczy również „**ten / ta / to**” i możemy go użyć w odniesieniu do **wszystkich rodzajów gramatycznych**.

Was ist **das**?

(Co **to** jest?)

Zaznacz wyraz, który oznacza „ten / ta / to”. **das**

Wie viel kostet das?

Ile to kosztuje?

Wie viel kostet das? Ile to kosztuje?

das da / das hier

to tam / to tutaj

PRZYKŁAD

Wie viel kostet **das da**? Ile tamto kosztuje?

Das da? Das kostet drei Euro. **To tam?** To kosztuje trzy euro.

skazywanie rzeczy

Po „**das**” możemy dodać „**hier**” (tutaj) lub „**da**” (tam), aby określić, czy dana rzecz jest **blisko** nas (hier), czy **daleko** od nas (da).

Klient: Wie viel kostet **das da**? □ >>>> □
(Ile kosztuje tamten?)

Sprzedawca: **Das hier**? □ □
(Ten tutaj?)

Klient: Ja, genau!
(Tak, dokładnie!)

Sprzedawca: **Das** kostet vier Euro.
(Ten kosztuje cztery euro.)

das hier to

das da tamto

Wskazówka!

Przyjrzyjmy się kolejnemu przydatnemu pytaniu z „**das**”.

Wie heißt das auf Deutsch? (Jak to się nazywa po niemiecku?)

Wie heißt das auf Deutsch?

Jak to się nazywa po niemiecku?

Wie heißt das auf Deutsch?

Was ist das?

Wie viel kostet das?

Was ist das?

Co to jest?

Wie viel kostet das?

Ile to kosztuje?

SUPER! (Super!) □

W następnej części usłyszysz **rozmowę** pomiędzy Stephenem a sprzedawcą w niemieckiej piekarni.

Przekonasz się, jak nowe zwroty brzmią ↓ w praktyce!

Das hier! (Ten tutaj!)

Das da! (Ten tam!)

Was ist das? (Co to jest?)

Wie viel kostet das? (Ile to kosztuje?)

Wie heißt das auf Deutsch? (Jak to się nazywa po niemiecku?)

Wymowa „j”

Naucz się wymawiać „j”

Ja

Tak

Ja

Tak

Przykładem niemieckiego wyrazu z „j” jest „ja” (tak).

Jak to brzmi?

Niemieckie „j” brzmi jak „j” w „jajko”.

ja

(tak)

Jahr

(rok)

Joghurt

(jogurt)

ja, Jahr, Joghurt

Tutaj „j” wymawia się jak „j” w „jajko”.

Niemieckie „j” brzmi jak „j” w „jajko”.

Wskazówka!

Niemiecka litera „j” najczęściej występuje na **początku wyrazów**, zwłaszcza **imion**, ale nigdy nie występuje na końcu wyrazu.

Johann, Josef, Jakob

Johanna, Jasmin, Jana

Ich bin Johanna. Jestem Johanna.

Niemiecka litera „j” często występuje na początku wyrazów, zwłaszcza imion.

Jana liebt Joghurt.

Literę „j” w „Jana” i „Joghurt” wymawia się jak „j” w „jajko”.

W podanym zdaniu litera „j” w obu wyrazach brzmi jak „j” w jajko.

Jakob liebt Joghurt. Jakob uwielbia jogurt.

Literę „j” w obu wyrazach (**Jakob, Joghurt**) wymawia się jak „j” w „jajko”.

Wskazówka!

Wyjątki!

Niektóre niemieckie wyrazy, w których występuje „j”, a które zostały przyjęte z języka angielskiego i francuskiego, **zachowują swoje oryginalne brzmienie..**

z języka angielskiego: Job , Jeans , joggen (*praca, džinsy, jogging*)

z języka francuskiego: Journalist , Journal (*dziennikarz, dziennik*)

Ja, ich liebe meinen Job. Ich bin Journalistin.

Niektóre wyrazy zapożyczone z innych języków (Job, Journalistin) **zachowują własne brzmienie „j”** w mówionym niemieckim.

Sie liebt Jeans. Ona uwielbia džinsy.

Wyraz „Jeans” w języku niemieckim zachował **angielskie brzmienie „j”**.

Jürgen liebt Jeans (und Jana!)

Brzmienie „j” w „Jürgen”, „Jeans” i „Jana” jest różne.

Litera „j” w „Jürgen” i „Jana” brzmi jak „j” w „ja”. Litera „j” w „Jeans” zachowuje brzmienie angielskiego „j”.

Opisywanie miast za pomocą rzeczowników w liczbie mnogiej

Poznaj liczbę mnogą rzeczowników pochodzących z języków innych niż niemiecki

Es gibt...

Jest... / Są...

PRZYKŁAD

Es gibt viele Discos in Berlin. W Berlinie jest wiele dyskotek.

Es gibt viele Discos in Berlin. W Berlinie jest wiele dyskotek.

Wskazówka!

Język niemiecki często przejmuje słowa z **innych języków**. Oto kilka przykładów:

die Bar (bar)

das Café (kawiarnia)

die Disco (dyskoteka)

der Job (praca)

das Restaurant (restauracja)

die Bar	bar
das Café	kawiarnia
die Disco	dyskoteka
der Job	praca
das Restaurant	restauracja

Es gibt viele Restaurants und Cafés. Jest wiele restauracji i kawiarni.

Wskazówka!

„**Kaffee**” i „**Café**” wymawia się w ten sam sposób.

„**Der Kaffee**” jest **napojem** (kawa).

„**Das Café**” jest **miejscem** (kawiarnia).

der Kaffee, das Café kawa, kawiarnia

der Kaffee (napój)

das Café (miejsce)

das Restaurant, Restaurants / die Disco, Discos

restauracja, restauracje / dyskoteka, dyskoteki

Wskazówka!

Aby utworzyć **liczbę mnogą** wyrazów pochodzących z **innych języków**, na końcu **dodajemy -s**.

Es gibt **eine** Disco in Berlin.
(W Berlinie jest dyskoteka.)

Es gibt **viele** Discos in Berlin.
(W Berlinie jest wiele dyskotek.)

Es gibt viele Restaurants und Bars.
Jest wiele restauracji i barów.

wenige

niewiele

PRZYKŁAD

Es gibt wenige Jobs. Jest niewiele miejsc pracy.

Wskazówka!

„Es gibt **viele**” znaczy „jest **wiele**”.

„Es gibt **wenige**” znaczy „jest **niewiele**”.

Es gibt **viele** Bars in Berlin.
(W Berlinie jest wiele barów.)
Es gibt **wenige** Bars in Augsburg.
(W Augsburgu jest niewiele barów.)

Es gibt wenige Discos. Jest niewiele dyskotek.

Poczytajmy!

Emma jest ze Szkocji i myśli o przeprowadzce do **Berlina**.
Zwiedza miasto i **pisze** do swojej niemieckiej przyjaciółki Julii, opowiadając o swoich przeżyciach.

Przeczytajmy, co napisała!

Hallo Julia!

Wie geht's dir? Mir geht's super!

Ich bin in Berlin ☐ Berlin ist sehr cool! Es gibt viele Restaurants, Bars, Cafés und Discos.

Berlin ist sehr international! Aber es gibt hier wenige Jobs.

Bis bald und schönes Wochenende!

Emma

Berlin ist sehr cool!

Emmie podoba się Berlin.

Es gibt viele Restaurants, Bars, Cafés und Discos.
Jest wiele restauracji, barów, kawiarni i dyskotek.

Świetna robota!

Jeszcze raz powtórzmy nowo poznane słowa.

Es gibt viele... (Jest wiele...)

Es gibt wenige... (Jest niewiele...)

die Bar, Bars (bar, bary)

das Café, Cafés (kawiarnia, kawiarnie)

die Disco, Discos (dyskoteka, dyskoteki)

der Job, Jobs (miejsce pracy, miejsca pracy)

Rodzajniki określone i nieokreślone

Naucz się używać i rozróżniać dwa typy rodzajników

Willkommen!

W języku niemieckim istnieją **dwa typy rodzajników**: rodzajniki **określone** (der, die, das) i **nieokreślone** (ein, eine, ein).

W dzisiejszej lekcji **przećwiczymy** zastosowanie tych, które już znamy i nauczymy się mówić o **więcej niż jednej** osobie lub rzeczy. □

Rodzajniki określone

Rodzajników **określonych (der, die, das)** używamy, kiedy mówimy o **jednej konkretnej** osobie lub rzeczy.

Julius: „**Der** Erzieher ist krank.“
(Nauczyciel w przedszkolu jest chory.)

Znaczenie:

Julius odnosi się do **jednego, konkretnego** nauczyciela, pana Webera. Pan Weber jest **jedynym** nauczycielem płci męskiej w przedszkolu.

Entschuldigung, wie viel kostet der Hut?

Kobieta pyta o cenę konkretnego kapelusza.

Rodzajników **określonych (der, die, das)** używamy, kiedy mówimy o **jednej konkretnej** osobie lub rzeczy.

Rodzajniki określone a trzy rodzaje gramatyczne

„**Der**” odnosi się do wyrazów **rodzaju męskiego**.

„**Die**” odnosi się do wyrazów **rodzaju żeńskiego**.

„**Das**” odnosi się do wyrazów **rodzaju nijakiego**.

Rodzaj męski: **Der** Hut kostet 14€. (Kapelusz kosztuje 14 euro.)

Rodzaj żeński: **Die** Uhr kostet 6€. (Zegarek kosztuje 6 euro.)

Rodzaj nijaki: **Das** Handy kostet 220€. (Telefon kosztuje 220 euro.)

der rodzaj męski

die rodzaj żeński

das nijakiego

Rodzajniki nieokreślone

W przeciwieństwie do rodzajników określonych, rodzajników **nieokreślonych (ein, eine, ein)** używamy do przedstawienia kogoś lub czegoś **po raz pierwszy** lub porozmawiania o **nieokreślonych** osobach lub rzeczach.

Susan: „**Eine** Erzieherin ist krank.“
(Nauczycielka w przedszkolu jest chora.)

Znaczenie:

Susan mówi, że **jedna z** nauczycielek w przedszkolu jest chora, ale **nie** odnosi się do żadnej **konkretnej**.

Wie viel kostet ein Muffin?

Ile kosztuje babeczka?

Wie viel kostet der Muffin?

Ile kosztuje babeczka?

Rodzajniki nieokreślone a trzy rodzaje gramatyczne

„**Ein**” odnosi się do wyrazów **rodzaju męskiego i nijakiego**.

„**Eine**” odnosi się do wyrazów **rodzaju żeńskiego**.

Rodzaj męski: **Ein** Kaffee kostet 3 €. (Kawa kosztuje 3 euro.)

Rodzaj żeński: **Eine** Cola kostet 4 €. (Cola kosztuje 4 euro.)

Rodzaj nijaki: **Ein** Wasser kostet 2,50 €. (Woda kosztuje 2,50 euro.)

Wie viel kostet eine Apfelschorle?

Ile kosztuje Apfelschorle?

Rodzajniki w liczbie mnogiej

Z **liczbą mnogą** jest łatwiej.

Rodzajnikiem określonym w liczbie mnogiej jest „**die**” dla wszystkich trzech rodzajów gramatycznych. W liczbie mnogiej **nie mamy** rodzajników nieokreślonych.

Rodzajniki określone w liczbie mnogiej: Ich liebe **die** Cafés in Berlin!

(Uwielbiam kawiarnie w Berlinie!)

Rodzajniki nieokreślone w liczbie mnogiej: Ich liebe ☐ Cafés!

(Uwielbiam kawiarnie!)

Die Bars in Berlin sind super.

„Die” **jest** jedynym rodzajnikiem w liczbie mnogiej w **języku niemieckim**.

Die Bars in Berlin sind super.

„**Die**” **jest jedynym rodzajnikiem w liczbie mnogiej** w języku niemieckim.
W liczbie mnogiej **nie ma rodzajników** nieokreślonych.

Die Bar ist sehr gut. Die Bars sind sehr gut.

Das Café ist sehr gut. Die Cafés sind sehr gut.

Die Restaurants, die Bars und die Cafés in Berlin sind schön.

„Die” w liczbie mnogiej **używamy do** wszystkich rodzajów gramatycznych.

das Handy die Handys

ein Handy Handys

Teraz znasz już **wszystkie niemieckie rodzajniki**.

W następnej części lekcji jeszcze je **przećwiczymy!**

Rodzaj męski	der	ein
rodzaj żeński	die	eine
rodzaj nijaki	das	ein
Liczba mnoga	die	—

Die Restaurants sind gut.

Restauracje są dobre.

Die Cafés in Berlin sind super.

To zdanie jest w liczbie mnogiej, ponieważ:

1. rodzajnikiem jest „**die**”, nie „**das**”,
2. po „Café” występuje „**s**”, 3. **czasownik jest w liczbie mnogiej**.

Die Discos in Berlin sind super.

Dyskoteki w Berlinie są super.

Die Cafés sind sehr gut.

Kawiarnie są dobre.

Das Café heißt „Westberlin“.

Kawiarnia nazywa się „Westberlin”.

Die Restaurants sind gut.

Restauracje są dobre.

Podane zdanie zapisz w liczbie mnogiej: Ein Handy kostet viel. (Telefon kosztuje dużo.)

Handys **kosten** viel.

Telefony kosztują dużo.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Was ist das?

Co to jest?

Die Restaurants sind gut.

Restauracje są dobre.

Handys **kosten** viel.

Telefony kosztują dużo.

Das Café heißt „Westberlin“.

Kawiarnia nazywa się „Westberlin“.

Ne, null Bock.

Nie, nie mam na to ochoty.

Aby wyrazić, że nie masz zupełnie ochoty na robienie czegoś, użyj „**Ne, null Bock**”.

Ich hab voll Bock auf Bier.

Mam wielką ochotę na piwo.

W podanych zdaniach „**hab**” to **kolokwialny** skrót od czasownika „**habe**”.

Hast du auch Bock auf Schokolade?

Czy ty też masz ochotę na czekoladę?

Mówiąc „**Hast du auch Bock auf ...?**”, pytamy o czyjąś ochotę na zajęcia, jedzenie lub napój.

Hast du Durst?

Czy ty jesteś spragniony?

Wir **haben** Lust auf Pizza.

Mamy ochotę na pizzę.

Luis **hat** auch Hunger.

Luis również jest głodny.

Hast du Durst? To znaczy: Czy jesteś spragniona?

Hast du Hunger?

Jesteś głodna?

Finn und Sophia haben Lust auf Eis. Luisa hat keinen Hunger.

Finn i Sophia mają ochotę na lody. Luisa nie jest głodna.

Jürgen liebt Jeans (und Jana!)

Brzmienie „j” w „Jürgen”, „Jeans” i „Jana” jest różne.

Litera „j” w „Jürgen” i „Jana” brzmi jak „j” w „ja”. Litera „j” w „Jeans” zachowuje brzmienie angielskiego „j”.

Sie hat Hunger.

Ona jest głodna.

Es gibt wenige Discos.

Jest niewiele dyskotek.

Wie viel kostet der Muffin?

Ile kosztuje babeczka?

Hast du Lust auf Schokolade?

Czy masz ochotę na czekoladę?

Wir haben voll **Bock auf** Pizza.

Mamy wielką ochotę na pizzę.

Zwrot „**voll Bock auf Pizza haben**” oznacza, że bardzo cieszysz się, bo będziesz jeść pizzę!

null

Zwrot „**null Bock**” oznacza „brak ochoty” lub „motywacji”

Rozdział 14

Zamawianie napojów

Poznaj wyrażenia przydatne podczas zamawiania napojów

Entschuldigung, kann ich bestellen?

Przepraszam, czy mogę zamówić?

Gern!

Z przyjemnością! / Oczywiście!

PRZYKŁAD

Kann ich bestellen? – Gern!

Czy mogę zamówić? – Oczywiście!

Hallo, kann ich bestellen? – Gern!

Dzień dobry! Czy mogę zamówić? – Oczywiście!

Wskazówka kulturowa!

Obsługa w krajach niemieckojęzycznych ma w zwyczaju pomagać w sposób **sprawny, profesjonalny i z rezerwą**.

Niektóre osoby, w zależności od pochodzenia kulturowego, mogą to odebrać jako brak **życzliwości**.

Ich hätte gern...

Poproszę...

Ich hätte gern. ...„Ich hätte gern...” znaczy „Chciałbym... / Chciałabym...”

Ich hätte gern...

Poproszę...

Teraz przejdziemy do ciekawszego zagadnienia!

Nauczmy się zamawiać te trzy napoje:

rodzaj męski: der/ein **Kaffee** (kawa)

rodzaj żeński: die/eine **Apfelschorle** (Apfelschorle)

rodzaj nijaki: das/ein **Wasser** (woda)

Ich hätte gern eine Apfelschorle.

Chciałabym apfelschorle.

Ich hätte gerne eine Apfelschorle, bitte!

Chciałabym apfelschorle, proszę!

Ich hätte gern ein Wasser.

Chciałabym wodę.

Ein Wasser und eine Apfelschorle, bitte!

„Ein” używamy do rzeczowników **rodzaju nijakiego** jak „woda”, a „eine” do rzeczowników **rodzaju żeńskiego** jak „Apfelschorle”.

Ich hätte gern ein Wasser.

Ich hätte gern eine Apfelschorle.

Uwaga! Wyjątek!

Kiedy **zamawiamy** coś **rodzaju męskiego** (jak „Kaffee”), **nie** używamy „ein”, tylko „**einen**”.

Dlaczego tak jest, dowiemy się w późniejszej części kursu!

Ich hätte gern **einen** Kaffee. (Chciałbym kawę.)

Ich hätte gern einen Kaffee.

Chciałabym kawę.

Ich hätte gern einen Kaffee.

Chciałabym kawę.

Einen Kaffee, bitte!

Kiedy **zamawiamy** coś **rodzaju męskiego**, musimy przed rzeczownikiem użyć rodzajnika „**einen**”, **nie** „ein”.

Ich hätte gern einen Kaffee und eine Apfelschorle, bitte!

Chciałabym kawę i Apfelschorle, proszę!

Ich hätte gern einen Kaffee.

Ich hätte gern eine Apfelschorle.

Ich hätte gern ein Wasser.

Teraz możesz już zamawiać różne rzeczy! **Juhu!** 🎉 (Hura!)

Oto krótkie przypomnienie zwrotów używanych do **Kellner/in** (kelnera/kelnerki):

Kann ich bestellen? (Czy mogę zamówić?)

Gern! (Oczywiście!)

Ich hätte gern ... (Chciałbym...)

... **eine** Apfelschorle. (...Apfelschorle.) (**rodzaj żeński**)

... **ein** Wasser. (...wodę.) (**rodzaj nijaki**)

... **einen** Kaffee. (...kawę.) (**rodzaj męski**)

Rozmawianie z obsługą kelnerską

Zamów coś do jedzenia i picia

Was darf es sein?

Czym mogę służyć?

Was darf's sein?

Czym mogę służyć?

„**Was darf's sein?**” to skrócona wersja „**Was darf es sein?**”.

Was darf's sein?

Kelnerka prosi go o zamówienie.

Zarówno „**Was darf es sein?**” jak i „**Was darf's sein?**” może użyć kelner, żeby poprosić Cię o złożenie zamówienia.

Zum Essen?

Coś do jedzenia?

Zum Essen?

Coś do jedzenia?

Czasownik „**essen**” odnosi się do ludzi, a „**fressen**” do zwierząt.

Ein Stück Kuchen, bitte.

Poproszę kawałek ciasta.

Was darf's sein? – Ein Stück Kuchen, bitte.

Ona prosi tylko o **kawałek** ciasta („**ein Stück**”), nie całe ciasto!

Ein Stück Kuchen, bitte.

Poproszę kawałek ciasta.

Zamówienie „**ein Stück**” oznacza prośbę o „**jakiś** kawałek”, nie o konkretny kawałek (w tym przypadku „**das**”).

Zum Trinken?

Coś do picia?

Zum Trinken?

Coś do picia?

Zwrotu „**Zum Trinken?**” używają kelnerzy, żeby zapytać, co chcesz do **picia**.

Zum Essen? Coś do jedzenia?

Zum Trinken? Coś do picia?

Zwrot „**Zum Trinken?**” pyta o coś do picia, a „**Zum Essen?**” pyta o coś do jedzenia.

Einen Kaffee, bitte.

Poproszę kawę.

Ein Stück Kuchen und einen Kaffee, bitte.

Ona zamówiła „**ein Stück Kuchen**” (kawałek ciasta) i „**einen Kaffee**” (kawę).

Mit Milch und Zucker?

Z mlekiem i cukrem?

Einen Kaffee, bitte. – Mit Milch und Zucker? – Ja, bitte.

Ona prosi o kawę z mlekiem i cukrem.

Na pytanie „**Mit Milch und Zucker?**” można odpowiedzieć za pomocą „**Ja, bitte**” (twierdząco) lub „**Nein, danke**” (przecząco).

Mit Milch und Zucker?

Z mlekiem i cukrem?

Zwrot „**Mit Milch und Zucker?**” służy do zapytania, czy ktoś chce kawę **z** mlekiem i cukrem.

Sonst noch etwas?

Coś jeszcze?

Coś jeszcze?

To pytanie możesz usłyszeć **pod koniec** składania zamówienia, kiedy kelner chce upewnić się, czy chcesz coś jeszcze.

Sonst noch etwas?

Coś jeszcze?

Na pytanie „**Sonst noch etwas?**”, możesz odpowiedzieć twierdząco lub powiedzieć „**Nein, danke**”.

Płacenie rachunku

Naucz się prosić o rachunek w restauracji

Zahlen, bitte!

Chciałbym zapłacić!

Zahlen, bitte!

Tak możesz powiedzieć, chcąc poprosić o rachunek.

Chcąc poprosić o rachunek w restauracji lub kawiarni, powiedz: „**Zahlen, bitte!**”.

Zahlen, bitte!

Chciałabym zapłacić!

Słowo „**zahlen**” oznacza „płacić”, a „**bitte**” (proszę) jest oznaką uprzejmości.

Was macht das?

Ile to kosztuje?

Ile to kosztuje?

Aby zapytać o całkowitą kwotę rachunku, powiedz: „**Was macht das?**”.

Was macht das?

Ile to kosztuje?

Wyrażenie „**Was macht das?**” oznacza: „Ile to w sumie wynosi?”. Używamy go, żeby zapytać o **całkowitą kwotę rachunku**.

Das macht 3,20 Euro, bitte.

Trzy euro dwadzieścia centów proszę.

Das macht 5 Euro.

To oznacza, że cena wynosi pięć euro.

Możesz również usłyszeć: „Fünf Euro, bitte.”

Das macht 20 Euro.

Dwadzieścia euro.

Formę „**Euro**” używa się zarówno w liczbie **pojedynczej** jak i **mnoziej**: „**1 Euro, 20 Euro**”.

Kann ich mit Karte zahlen?

Czy mogę zapłacić kartą?

Czy mogę zapłacić kartą?

Zapytaj o to **przed** złożeniem zamówienia – w Niemczech często można płacić **tylko gotówką**.

Kann ich mit Karte zahlen?

Czy mogę zapłacić kartą?

Niemcy nie lubią płacić kartą, wolą gotówkę: „**Nur Bares ist Wahres.**” (Liczy się tylko gotówka).

Es geht nur bar.

Płatność tylko gotówką.

Kann ich mit Karte zahlen? – Nein, es geht nur bar.

„Es geht **nur bar**” oznacza „**płatność tylko gotówką**”, co oznacza, że żadna forma płatności elektronicznej nie jest akceptowana.

Es geht nur bar.

Płatność tylko gotówką.

W **Niemczech** karty kredytowe lub debetowe (EC-Karte) często nie są akceptowane. **Zabieraj ze sobą gotówkę!**

Liczenie od 20 do 100

Naucz się liczb od 20 do 100

dreißig

trzydzieści

PRZYKŁAD

Das macht dreißig Euro bitte.

Trzydzieści euro proszę.

Das macht dreißig Euro, bitte.

Trzydzieści euro proszę.

Pamiętaj, że w „**dreißig**” występuje escet (**ß**), nie „z”.

Das macht dreißig Euro, bitte.

Trzydzieści euro proszę.

Wszystkie liczby między 20 a 100 (z wyjątkiem 30 – „**dreißig**”) kończą się na „**zig**”.

vierzig

czterdzieści

PRZYKŁAD

Das Hemd kostet vierzig Euro.

Ta koszula kosztuje czterdzieści euro.

Das Hemd kostet vierzig Euro.

Ta koszula kosztuje czterdzieści euro.

Ta liczba jest **regularna**: „**vier**” + „**zig**” = „**vierzig**”.

Das Hemd kostet vierzig Euro.

Ta koszula kosztuje czterdzieści euro.

Wszystkie liczby między 20 a 100 (z wyjątkiem 30 – „**dreißig**”) kończą się na „**zig**”.

fünzig

pięćdziesiąt

PRZYKŁAD

Das macht fünfzig Euro, bitte.

Pięćdziesiąt euro proszę.

Das macht **fünzig** Euro, bitte.

Pięćdziesiąt euro proszę.

50 podlega regule „**liczba**” + „**zig**”: „**fünzig**”.

Zaznacz trzy liczby, które podlegają zasadzie „liczba + zig”.

20, 40, 50

Są to „**zwanzig**”, „**vierzig**” i „**fünzig**”. Inna jest tylko „**dreißig**”.

sechzig

sześćdziesiąt

PRZYKŁAD

Die Tickets kosten sechzig Euro.

Bilety kosztują sześćdziesiąt euro.

vierzig, fünfzig, sechzig

40, 50, 60

Niemieckie liczby kończące się na 0 (z wyjątkiem 0 i 10) mają przyrostek „**zig**” (lub w przypadku 30 – „**ßig**”).

Die Tickets kosten sechzig Euro.

Bilety kosztują sześćdziesiąt euro.

Zwróć uwagę, że w „**sechs**” usuwamy występujące na końcu „**s**”: „**sechzig**”.

siebzig

siedemdziesiąt

PRZYKŁAD

Das kostet siebzig Euro.

To kosztuje siedemdziesiąt euro.

dreißig vierzig fünfzig sechzig siebzig

trzydzieści czterdzieści pięćdziesiąt sześćdziesiąt siedemdziesiąt

W przypadku „**siebzig**” z „**sieben**” usuwamy „**en**”, a w przypadku „**sechzig**” z „**sechs**” usuwamy „**s**”.

achtzig

osiemdziesiąt

PRZYKŁAD

Machen Sie achtzig Euro, bitte.

Proszę zaokrąglić do osiemdziesięciu euro.

Machen Sie achtzig Euro, bitte.

Proszę zaokrąglić do osiemdziesięciu euro.

Aby do rachunku dodać **napiwek**, mówimy „**Machen Sie**” + kwota + „**Euro, bitte**”.

neunzig

dziewięćdziesiąt

PRZYKŁAD

Das kostet neunzig Euro.

To kosztuje dziewięćdziesiąt euro.

Das kostet neunzig Euro.

To kosztuje dziewięćdziesiąt euro.

Ta liczba jest **regularna**: „**neun**” + „**zig**” = „**neunzig**”.

siebzig 70

achtzig 80

neunzig 90

Cyfry takie jak „**neun**” (dziewięć) łączy się z „**zig**” w celu utworzenia wielokrotności dziesięciu.

einhundert

sto

PRZYKŁAD

Ich brauche einhundert Gramm Käse.

Potrzebuję sto gram sera.

ein hundred

sto

Liczbę „**ein hundred**” często skraca się do „**hundred**”.

Das Hemd kostet **vierzig** Euro.

Ta koszula kosztuje czterdzieści euro.

Wszystkie liczby między 20 a 100 (z wyjątkiem 30 – „**drei ßig**”) kończą się na „**zig**”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Das Hemd kostet **vierzig** Euro.

Ta koszula kosztuje czterdzieści euro.

Wszystkie liczby między 20 a 100 (z wyjątkiem 30 – „**drei ßig**”) kończą się na „**zig**”.

ein hundred

sto

Liczbę „**ein hundred**” często skraca się do „**hundred**”.

Das kostet neunzig Euro.

To kosztuje dziewięćdziesiąt euro.

Ta liczba jest **regularna**: „**neun**” + „**zig**” = „**neunzig**”.

20, 40, 50

Są to „**zwanzig**”, „**vierzig**” i „**fünzig**”. Inna jest tylko „**drei ßig**”.

Machen Sie achtzig Euro, bitte.

Proszę zaokrąglić do osiemdziesięciu euro.

Aby do rachunku dodać **napiwek**, mówimy „**Machen Sie**” + kwota + „**Euro, bitte**”.

Das macht drei ßig Euro, bitte.

Trzydzieści euro proszę.

Wszystkie liczby między 20 a 100 (z wyjątkiem 30 – „**drei ßig**”) kończą się na „**zig**”.

drei ßig vierzig fünfzig sechzig siebzig

trzydzieści czterdzieści pięćdziesiąt sześćdziesiąt siedemdziesiąt

W przypadku „**siebzig**” z „**sieben**” usuwamy „**en**”, a w przypadku „**sechzig**” z „**sechs**” usuwamy „**s**”.

Das macht **fünzig** Euro, bitte.

Pięćdziesiąt euro proszę.

50 podlega regule „**liczba**” + „**zig**”: „**fünzig**”.

Ein Wasser und eine Apfelschorle, bitte!

„**Ein**” używamy do rzeczowników **rodzaju nijakiego** jak „woda”, a „**eine**” do rzeczowników **rodzaju żeńskiego** jak „Apfelschorle”.

Einen Kaffee, bitte!

Kiedy **zamawiamy coś rodzaju męskiego**, musimy przed rzeczownikiem użyć rodzajnika „**einen**”, **nie „ein**”.

Ich hätte gern einen Kaffee und eine Apfelschorle, bitte!

Chciałabym kawę i Apfelschorle, proszę!

Ich hätte gern einen Kaffee.

Chciałabym kawę.

Czy mogę zapłacić kartą?

Zapytaj o to **przed** złożeniem zamówienia – w Niemczech często można płacić **tylko gotówką**.

Es geht nur bar. Płatność tylko gotówką.

W **Niemczech** karty kredytowe lub debetowe (EC-Karte) często nie są akceptowane. **Zabieraj ze sobą gotówkę!**

Kann ich mit Karte zahlen? – Nein, es geht nur bar.

„Es geht **nur bar**” oznacza „**płatność tylko gotówką**”, co oznacza, że żadna forma płatności elektronicznej nie jest akceptowana.

Ein Stück Kuchen und einen Kaffee, bitte.

Ona zamówiła „**ein Stück Kuchen**” (kawałek ciasta) i „**einen Kaffee**” (kawę).

Mit Milch und Zucker?

Z mlekiem i cukrem?

Zwrot „**Mit Milch und Zucker?**” służy do zapytania, czy ktoś chce kawę **z** mlekiem i cukrem.

Co znaczy „Sonst noch etwas”?

Coś jeszcze?

To pytanie możesz usłyszeć **pod koniec** składania zamówienia, kiedy kelner chce upewnić się, czy chcesz coś jeszcze.

Was darf's sein? – Ein Stück Kuchen, bitte.

Ona prosi tylko o **kawałek** ciasta („**ein Stück**”), nie całe ciasto!

Sonst noch etwas?

Coś jeszcze?

Na pytanie „**Sonst noch etwas?**”, możesz odpowiedzieć twierdząco lub powiedzieć „Nein, danke”.

Rozdział 15

Nazywanie członków rodziny

Poznaj wyrazy takie jak „tata” i „mama”

der Vater

ojciec

Mein Vater heißt Gerd.

Mój tata ma na imię Gerd.

Literę „**V**” w „Vater” wymawia się jak „**F**”.

die Mutter

mama

Meine Mutter heißt Erika.

Moja mama ma na imię Erika.

Litera „**u**” jest krótka z powodu **podwójnego „t”**.

Mein Vater und meine Mutter wohnen in Salzburg.

Mój ojciec i moja matka mieszkają w Salzburgu.

Niemcy nazywają swoich rodziców „**Mama**” i „**Papa**” na zachodzie lub „**Mutti**” i „**Vati**” na wschodzie.

das Kind

dziecko

der Bruder

brat

Mein Bruder studiert in Salamanca, in Spanien.

Mój brat studiuje w Salamance, w Hiszpanii.

Końcówkę „**-er**” wymawia się jak „**-a**”.

die Schwester

siostra

Meine Schwester ist Lehrerin.

Moja siostra jest nauczycielką.

Pomocne może okazać się podzielenie zbitki spółgłoskowej „Schw” na: **Sch + w**

Wprowadzenie do „mein” i „dein”

Poznaj przymiotniki dzierżawcze „mein/e” i „dein/e”

mein Vater

mój tata

Mein Vater spricht Englisch.

Mój tata mówi po angielsku.

„**Mein**” to rzeczowniki rodzaju męskiego. „**Meine**” to rzeczowniki rodzaju żeńskiego.

meine Mutter

moja mama

Meine Mutter spricht Spanisch.

Moja mama mówi po hiszpańsku.

die Mutter = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **meine Mutter**

Meine Mutter und mein Bruder sprechen Spanisch.

Mein/e znaczy mój / moja / moje.

Wyrazy takie jak „mein” i „meine” to **przymiotniki dzierżawcze**. Opisują, **co do kogo należy**.

Das sind mein Vater, meine Mutter und mein Kind.

To jest mój tata, moja mama i moje dziecko.

die Mutter/meine Mutter (rzecz. r. ż.); **das Kind/mein Kind** (rzecz. r. n.); **der Vater/mein Vater** (rzecz. r. m.)

dein Bruder

twój brat

Was ist dein Bruder von Beruf?

Czym twój brat zajmuje się zawodowo?

der Bruder = rzeczownik **rodzaju męskiego** => **dein Bruder**

deine Schwester

twoja siostra

Wo ist deine Schwester?

Jeśli chcesz powiedzieć po niemiecku „twoja siostra”, mówisz „deine”, ponieważ „Schwester” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **deine Schwester**

Rozmawianie o rodzicach i dzieciach

Naucz się mówić o rodzinie za pomocą liczby mnogiej „meine” / „deine”

die Eltern

rodzice

- Meine Eltern wohnen in Dresden.
Moi rodzice mieszkają w Dreźnie.

Przymiotnika dzierżawczego „meine” używamy w stosunku do rzeczowników rodzaju żeńskiego i liczby mnogiej.

Wo wohnen deine Eltern?

Gdzie mieszkają twoi rodzice?

Zwróć uwagę, że „**meine / deine**” używamy w stosunku do **rzeczowników rodzaju żeńskiego i liczby mnogiej**.

die Kinder

dzieci

Hast du Kinder?

Czy masz dzieci?

Liczba mnoga rzeczownika „das **Kind**” (dziecko) to „die **Kinder**” (dzieci), jak marka czekolady.

die Tochter

córka

Meine Tochter heißt Luise.

Moja córka ma na imię Luise.

„**Die Tochter**” (córka) to rzeczownik **rodzaju żeńskiego**, więc używamy „meine”.

der Sohn

syn

Mein Sohn ist sechs und meine Tochter ist vier Jahre alt.

Mój syn ma sześć lat, a moja córka ma cztery lata.

„**Sohn**” oznacza: **syn**. „Sohn” występuje z „mein”, ponieważ jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego**.

die Tochter, der Sohn die Kinder

die Mutter, der Vater die Eltern

„Mutter” i „Vater” to rodzice, a „Sohn” i „Tochter” to dzieci.

Ich habe zwei Söhne und zwei Töchter.

Mam dwóch synów i dwie córki.

der Sohn die Söhne

die Tochter die Töchter

W wielu rzeczownikach **liczby mnogiej** występuje „Umlaut”, np. „Söhne” (synowie) i „Töchter” (córki).

Rozmawianie o dziadkach

Porozmawiaj o dziadkach i wnuczętach

die Großmutter

babcia

Meine Großmutter kommt aus Brasilien.

Moja babcia jest z Brazylii.

W języku niemieckim możemy połączyć ze sobą kilka słów w jedno, np. „Groß” (wielka) i „Mutter” (mama).

der Großvater

dziadek

Mein Großvater spricht Chinesisch.

Mój dziadek mówi po chińsku.

Wyraz „**groß**” piszemy przez „ß”, ponieważ litera „o” jest **długa**.

die Großeltern

dziadkowie

„Großeltern” oznacza „dziadkowie”.
Großvater” i „Großmutter” to „**Großeltern**”.

Wskazówka!

Wiele osób na określenie swoich dziadków używa specjalnych zwrotów:

die Großmutter
der Großvater

Oma, Omi
Opa, Opi

dziadkowie

„**Oma**” i „**Opa**” to zwroty używane odpowiednio w stosunku do **babci** i **dziadka**.

Hallo **Oma**, wie geht's dir und Opa?

Cześć, babciu! Jak się masz z dziadkiem?

Większość ludzi mówi do swojej babci: „**Oma**”.

der Enkel

wnuk

Oh, eine SMS von Theo! Theo ist mein Enkel.

Och, wiadomość od Theo! Theo jest moim wnukiem.

Theo jest wnukiem swojej babci („Enkel”).

die Enkelin

wnuczka

Das ist Theo. Und das ist meine Enkelin Eveline – Theos Schwester.

To jest Theo. A to jest moja wnuczka Eveline – siostra Theo.

Aby powiedzieć „**wnuczka**”, do „**Enkel**” dodajemy końcówkę „**-in**”.

die Enkelkinder

wnuczęta

Ich habe drei Enkelkinder: zwei Enkel und eine Enkelin.

Mam troje wnucząt: dwóch wnuków i jedną wnuczkę.

„**Enkel**” oznacza „wnuk”. „**Kinder**” oznacza „dzieci”. Łączymy je razem, tworząc wyraz „**Enkelkinder**” (wnuczęta).

die Großeltern der Großvater, die Großmutter

die Enkelkinder der Enkel, die Enkelin

„Großmutter” i „Großvater” to dziadkowie, a „Enkel” i „Enkelin” to wnuczęta.

Rozwijanie biegłości językowej

Opowiedz lub napisz o swoich najbliższych członkach rodziny

Das sind meine Eltern.

To są moi rodzice.

Jeśli się zastanawiasz, wyjaśniamy: używamy „**sind**”, ponieważ „**meine Eltern**” jest w **liczbie mnogiej**.

Meine Eltern wohnen in Köln.

Moi rodzice mieszkają w Kolonii.

Poprawna pisownia to „**Eltern**”.

Mein Vater heißt Paul.

Mój tata ma na imię Paul.

Jeśli „**ß**” jest zbyt trudne do zapisania, użyj „**heisst**”.

Mein Vater heißt Paul.

Mój tata ma na imię Paul.

Literę „V” w „Vater” (tata) wymawia się jak „F”.

Mein Bruder ist Fotograf.

Mój brat jest fotografem.

Poprawna pisownia wyrazu to „Bruder” (brat).

Mein Sohn ist drei Jahre alt.

Mój syn ma trzy lata.

Używamy „mein” i „ist”, ponieważ „Sohn” jest rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej.

Mein Sohn ist drei Jahre alt.

Mój syn ma trzy lata.

Litera „h” występuje po samogłosce „o”.

Meine Enkelin ist vier Jahre alt.

Moja wnuczka ma cztery lata.

Aby podać wiek, używamy „sein” (być) + liczba + „Jahre alt”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Wo ist deine Schwester?

Jeśli chcesz powiedzieć po niemiecku „twoja siostra”, mówisz „deine”, ponieważ „Schwester” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **deine** Schwester

Das sind mein Vater, meine Mutter und mein Kind.

To jest mój tata, moja mama i moje dziecko.

die Mutter/**meine** Mutter (rzecz. r. ż.); **das** Kind/**mein** Kind (rzecz. r. n.); **der** Vater/**mein** Vater (rzecz. r. m.)

Was ist dein Bruder von Beruf?

Czym twój brat zajmuje się zawodowo?

der Bruder = rzeczownik **rodzaju męskiego** => **dein** Bruder

Mein Sohn ist sechs und meine Tochter ist vier Jahre alt.

Mój syn ma sześć lat, a moja córka ma cztery lata.

„Sohn” oznacza: **syn**. „Sohn” występuje z „mein”, ponieważ jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego**.

Meine Tochter heißt Luise.

Moja córka ma na imię Luise.

„**Die Tochter**” (córka) to rzeczownik **rodzaju żeńskiego**, więc używamy „meine”.

Oh, eine SMS von Theo! Theo ist mein Enkel.

Och, wiadomość od Theo! Theo jest moim wnukiem.

Theo jest wnukiem swojej babci („Enkel”).

Das ist Theo. Und das ist meine Enkelin Eveline – Theos Schwester.

To jest Theo. A to jest moja wnuczka Eveline – siostra Theo.

Aby powiedzieć „wnuczka”, do „Enkel” dodajemy końcówkę „-in”.

Ich habe drei Enkelkinder: zwei Enkel und eine Enkelin.

Mam troje wnucząt: dwóch wnuków i jedną wnuczkę.

„Enkel” oznacza „wnuk”. „Kinder” oznacza „dzieci”. Łączymy je razem, tworząc wyraz „Enkelkinder” (wnuczęta).

dziadkowie

„Oma” i „Opa” to zwroty używane odpowiednio w stosunku do **babci** i **dziadka**.

Mein Bruder ist Fotograf.

Mój brat jest fotografem.

Poprawna pisownia wyrazu to „**Bruder**” (brat).

Meine Eltern wohnen in Köln.

Moi rodzice mieszkają w Kolonii.

Poprawna pisownia to „**Eltern**”.

Mein Sohn ist drei Jahre alt.

Mój syn ma trzy lata.

Używamy „**mein**” i „**ist**”, ponieważ „**Sohn**” jest rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej.

Mein **Sohn** ist drei Jahre alt.

Mój syn ma trzy lata.

Litera „**h**” występuje **po** samogłosce „**o**”.

Meine Enkelin ist vier Jahre alt.

Moja wnuczka ma cztery lata.

Aby podać wiek, używamy „**sein**” (być) + **liczba** + „**Jahre alt**”.

Mein Bruder studiert in Salamanca, in Spanien.

Mój brat studiuje w Salamance, w Hiszpanii.

Końcówkę „**-er**” wymawia się jak „**-a**”.

Meine Schwester ist Lehrerin.

Moja siostra jest nauczycielką.

Pomocne może okazać się podzielenie zbitki spółgłoskowej „**Schw**” na: **Sch + w**